

Szerkesztési iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
horvát lap szerkesztésénél
illetve közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, horvát hírteljesítők és
elbírálási pénzek bérme-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztyörgyi „önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap hat-
kint kétszer:
szombaton és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben házhosorúvá vagy
vidékre postán küldve:
Egész év . . . 6 ft. — kr.
Fél év . . . 3 ft. — kr.
Negyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hírdetmények díja:
3 hasáboz petisórért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyitólóra sora 15 kr.

A keleti kérdés.

Ignatieff tábornok már elindult londoni útjára, sőt már Berlinben van, hol vasárnap ismételtel beszélt az ottani orosz követvel, Oubrillal. Délután 4 órakor meglátogatta Bismarckot, hol herceg Tzerelleff titkárral több mint egy órát töltött. A tábornok 6 óra körül Bismarcknál ebédelt, s ezután hosszabb ideig együtt maradt Oubrillal. A mint eddig meg van állapítva, Ignatieff szerdán Párisba utazott, honnan aztán Londonba megy.

Az angol válasziggyezék még nincs megállapítva. Londonból jelentik, hogy a hír, mintha Gorcsakoff körsztyörgyére az angol kormány válasza már megállapított volna, félreértésen alapult, a mennyiben a minisztertanács, mely a napokban csakugyan megtartott, csak azon válasszal foglalkozott, melyet a török reformok keresztülvételére kitűzendő határidő kérdésében Szt.-Pétervárra adni fognak. Ez ügyet is eredménytelennek tekintheti, ha Angolország még késlekedik a válasziggyezékekkel, ez csak azért történik, mert Londonban jól tudják, hogy a választól fog talán függni: vajjon háború lesz-e, vagy béke.

A háború akadályai. Az itt-ott még mindig felmerülő békeremények főképp ama körülményben találják támpontjokat, hogy tekintve a belviszonyokat, sem Oroszország, sem Törökország nem éri magát képesnek a háborúviselésre. Azt hiszik, hogy Oroszország a belforróság miatt kénytelen csapatainak egy részét otthon tartani, másrészt meg azt rebesgetik, hogy a porta pénzügyi ereje annyira ki van merítve, hogy már a hadsereg zsoldjának kifizetése körül is zavar mutatkozik. E két hír közül mennyiben igaz az utóbbi, nem tudjuk, de az bizonyos, hogy orosz társadalmat a titkos társulatok komolyan fenyegetik. A kormány közvegi napoként új meg új titkos bizottságot felelnek fel, melyek hívei azon ürügy alatt, hogy a félkelők számára pénzt gyűjtenek, gyűléseket tartanak. Jelentékeny hadéri készentartására van szükség, hogy a nyit lázadás kitérőse megakadályozzák. Például az orosz fővárosban csupán e miatt tartanak készen jelentékeny számú fegyver-rest. A 800.000 fegyveresből alig egy harmada van a Pruthoz kiállítva. És ezen körülményben fekszik oka annak, hogy Oroszország annyira késlekedik a háború megindításával.

Oroszország háborúterveiről írják Szt.-Pétervárról, hogy ez a bizonytalan állapot már nem tarthat sokáig. Ha Oroszország biztos volna a felől, hogy Európa csakugyan semleges marad, már rég megindította volna a háborút Törökország ellen. Az orosz főúri

körökben is sokan ellenzik a háborút, mert ez még győzelem esetén sem hozna hasznát Oroszországnak; a bekebelezett Bulgáriában nem lenne egyéb nyerve, mint egy új „Lengyelország”. De e vélemény nyerve, — mondja a levelező, — mert lehet háborút folytatni hódítás nélkül is. Oroszország a keleti keresztényeket eloroszosítani és bekebelezni nem akarja (?); csak azt akarja, hogy azok sorsa biztosítsák, s egy háborúban ne fogja bizonyítani Oroszország, mily önzetlen céljai (?) vannak. Lehetőség azonban, hogy az európai hatalmaknak sikerülni fog engedelmükre bírni a portát s ekkor az orosz hadsereg fellépése nem jelentene háborút, hanem egyszerűen a megadó t engedelmének biztosítását. Így akarnák most Szt.-Pétervárról port hinteni Európára szemébe s így akarnák elűtteni a világgal, hogy a föld kereségén a legönzetlenebb uraság — a muszka!

Milán fejedelemnek a szerb nemzetgyűlés, mielőtt feloszlott, bizalmat szavazott a következő szavazatok: „Csaelekedjél belátásod szerint, gospodár! kösli meg a békét úgy, amint jónak látod. Mi teljes bizalommal viseltetünk az Obrenovics házárt, mely néptünk jólétét mindig szem előtt tartotta.”

A miriditák felkeltek a törökök ellen.

Háromszékmege közigazgatási bizottsága ülése március 6. án.

Jelen voltak a hivatalos tagokon kívül: Gyárfás Imre, Földes Bálint, Veress Gyula, Bartha János, Hollaki Atilla, Pünkösti Lajos, Újvárosi József, Nagy Károly.

Elnök főispán a gyűlést megnyitván — alispán mult hóról tesz jelentést, mely tudomásul vétetett.

Főjegyző előadja, hogy a kolozvári posta és táviráda igazgatóság a Málnás- és tuzsáni furdóbirtokosság által felállított kért táviradának államköltségen leendő hordozását ez idő szerint nem foganatosíthatja, azonban hajlandó az állam táviráda állomásokon félig elhasznált gépek, sodronyok öleső áron megszerzését közvetíteni, a kérelmező furdóbirtokosság a táviradát saját költségén felállíthatja s a befolyó jövedelmet is használhatván. Ezen ajánlat a furdóbirtokossággal közölteti határozattal.

Arvaszéki elölök a három rendezett tanácsú város árvaügyeinek kezelésére vonatkozólag előterjesztvén, hogy minő hiányos az ügykezelés és némelyik pl. K. Vársárhely kimutatást sem volt képes előmutatni — utasítástni javasolja, hogy a háromszékmegei árva-

Dalaim, melyek az eszményt átölelik, a valóban soha sem érik el azt, és én meghalok anélkül, hogy a hölgy, kiért az történik, valaha megtudja! — szól Giacomo, — mialatt az Alferini palota erkélyére emelve szeméit, ott egy fehér alakon feleli azokat; a fehér alak üd. vözetlet int.

— Nem! — monda Marietta. — Légy eszedben Giacomo! Hisz Bianka d' Alferini, bár elérhetlen távolban áll feletted, érteni látszik szivednek irányát és annak dobbanását.

— Igen, aként, mint a lilium a szt. János-bogarat, a büszke róza a lepkét; mosolyog bár feléje, de ha távozott, elfeledi és sorsát hozza kötni nem fogja soha. Elfogadja a szerelmes szív ömlengéseit, viszonozza annak hő veréseit, de a vaskorlátot átlépni a vestaszűz, kinek neve az aranykönyvet díszíti, soha, soha nem fogja. De mégis jöhet idő, midőn a halász ifju mint lovag kivívja őt magának! — szól növekvő hévvel. — Vagy a Marmora tenger hullámai anyelik el testét, vagy a szent irt sírja fel porladó hamvait . . .

— Hova engeded magad ragatadni fiu? — szól az öreg dörgő hangon. — Nem halljátok a szent harang hangját, mely imára szólít? jertek velem a székesegyházba és ott reggeli imánkat végezve, a dologra. A három alak a térről lassan eltávozva az egyház belsejébe eltűnt.

Morossini Arabella, a doge szép, ifju nejeének boudoirjába vezettek nyájas olvasó.

E nő, ki a dicőz Velence minden nője felett állott, rangjára nézve elég érdekes lehet arra, hogy neki pár pillanatot szentelünk.

A honnak legrégibb családai egyikéből származva, nagy műveltséggel, tudományos képzettség és szigorú erényeseretetével fiatalon bár a zárdai életre szánta volt magát, leginkább nagyneje Morossini Agótha ösztönzésére, ki is egy szerzetnek fejedelemnője volt és a „szent” melléknevet nyerte.

De Arabella sorsát másként írták meg a végezt nagykönyvében. Mint a doge első nejeének palotahölgye, az udvarnál be lön mutatva atyja által, ki a tizek közül való főúr volt és a tanosnak irányadója és

ügyek kezelésére megállapított és belügyminiszteri rendeleten alapuló ügykezelési szabályokat használják. Továbbá, hogy a közigazgatási bizottságról szóló törvény azon rendelkezések, melyszerint a közigazgatási összes ágairól jelentés teendő — elég legyen véte: utasítassanak a tanácsok, hogy az árvaügyre vonatkozó részletes jelentéseiket félévenként rendezes megtegyék és az eddig keblileg (?) kezelt árvaügyek takarékpénztárral kezeltesse. A berecki és kovásznaai kumulált árvaügyekre vonatkozólag, tisztii ügyész felvilágosítása után meg nyugtató határozatot hozta ott.

Olvasatott a kir. ügyész azon átirata, melyben a Caernátonban elküvetelt anyá és testvérgyilkosság alkalmával tapasztalt rendtelenség öletéből a községeket rendezet utasítatni kéri, miszerint a vizsgálat megkönnyítése, a bűnleket megtartása és előszereése, valamint a súlyosan gyansított és letartoztatott egyének a külvilággal való érintkezése megakadályozása céljából a községi előljárók segédkezet nyujtani, s az illető hivatalos községekkel közreműködni kötelesek legyenek. Szolgabírák által a községek ily értelemben utasítatni határozattal.

A kir. ügyész előterjesztése tudomásul vétetvén, — jövőre nézve utasított, hogy a havi s külföldön lévő jelentéseiben a bűneseteket faj és nem szerint feltüntetve s a járásbírói bíróságokra is kiterjesztve tgye meg, és a beérkezett büvádi jelezések eredményét is — menyiben a vizsgálat hátránya nélkül teheti — jelentse be.

Dálnok község fellebbezése az adóbeszámolás tárgyában — a miniszterium által visszautasítván, a közig. bizottság határozata helybenhagyott.

Élénk vita tárgyát képezte a Polyán és Szentlélek községek közt az új kataszteri munkálatok alapjá kimérendő és melyik község által kezelendő adókérdése. Minthogy érdekelt terület kataszterileg Sztlélekhez van beosztva s az adó ezen község által kezelendő miniszteri utasítás és törvény értelmében is — Polyánra nézve ezen területet illetőleg az adóhátralék beszedése az új kataszteri munkálat elkészültéig fel-függesztetik.

Több község által benyujtott adóelengedésteri folyamodás visszautasított, mert a községeket mint jogi személyt az adókötelezettek nevében — kérelmezési jog nem illeti.

Az adófelgyűlés havi jelentése szerint februárhóban befolyt 31—32.000 ft. hátralék 165—166.000. Adómentességet nyert 3, időhaladékat 1 adókötelezett.

Mérnök a közmunika erőből szóló kimutatásait a szolgabíráknak visszadatni javasolja, hogy a közgyű-

telke. Ez időtől állandóan a fejedelemnő körében kelte ifju életét töltönte. Lassankint megszokta a szertartásos és fényes napokat, de szívet minden idege ül érinté; sem a fiatal nobilek hódolati, kik szépségért rajongtak körülé, sem a szerelem édes hangja, mely gyakran üt meg fülét, nem hozták szívet hevesebb mozgásba; de büszke jelleme és feddhetlen élte oly fölénnyel gyakorolt gyakran leder környezetére, hogy a fejedelemnő, a doge neje, ki maga is rok-konjellemmé nő volt vele, első udvarhölgye és megbízottjává emelé.

Giustiniani Charlotta nemskóra egy rohamos ütdővész áldozata lön 30 éves korában, egy fiut hagyván a doganak, Stefanot, ki már ekkor 16 éves volt és anyjának szépségét és lelkületét, mely nemes és tiszta volt, örökölte.

Arabella ösztönöz fájlalta a derék nő halálát és legott irt atyjának, ki ekkor dalmáciái várában nuulatott (mint a velencei nobilek nagy része, kik a dalmát partokon várakkal és falvakkal bírtak) és megnit, hogy ő az udvar elhagyja, mert kegyurnője elhalván, nincs kedve tovább is az udvar sikamlós parquettjén küzdeni a lovagok ostromával szemben. Atyja conte Morossini, méltánylva 20 éves szép leánya kívánságát, magával vivé őt.

Alig telt el az udvar gyászja a meghalt fejedelemnő utért, Dandolo doge mint kéro föllep az atyjánál, és a fiatal, erényes, büszke leány családjának sorsátgésére és nem lehetetlen, saját büszkeségének sugallatára, az őz roskadozó öreg doganak neje lön.

Három év múlva találjuk itt, mint minden tekintetben méltó helyén, magán-szobájában vörös damaszt pamplagán felügyvő helyzetben, fehér indiai szövettü függönyökkel bevont ablakművészetben; körülé illatár és dus növényzet, kelet és dél csodaszép virágai festői elrendezéssel. A félhomály, mely a teremben lönol, még elragadóbb képet ad képzetünknek; a nap éltető sugarai nem igen melegítik a fénylak belsejét, mely századok óta e teremben csak uralkodó nőket és uralkodókat tárt meg.

Antik szoborhoz hasonlítottana e nő, ha az élet rózsafelhője nem vonná be a klasszikus szép vonásu-

TARCA.

Adria leánya.

— Novella. —

Írta: Székely Jánosné, Ince Sarolta.

(Folytatás.)

Az ifju és öreg halász öltönye csikós váson zubbony és nadrág derékon s vállal átkötve, matröz-sapka lecsungó bojtjal. Az ifju átlötöltött királyfiak szépségével és deli természetével bir, s ha a mesebeli királyfi eszünkbe jut látva őt, egyszersmind az olasz nép fajszépségét bámulhatjuk benne is. Az öreg egy elviharzott élet nem épen visszatetsző romja.

Strenka Beppo, a halászok atyja melléknevet nem, jó szíve, értelme és anyagi jóléte által nyerte a sziget lakói közt; általunk bemutatott két gyermeke a szigorú becsületesség, értelmesség és gyöngédségnél fogva, mely lényöknek természetében rejlett, messze túlülülult kortársaikat. Mig Marietta „Chigia gyöngye” volt, Giacomo „a halászok királya” nevet és tekintélyt vívta ki magának. Olvasva honának költőit, maga is költészettel foglalkozott; dalai a nép ajkán forogtak. Huga a háziatást vezette, és a mellett a himzészseiről is híres velencei köztársaság fővárosában oly kézi munkákat, fehér himzéseket áruított el a nobilek nejei és leányai számára, hogy munkái után, melyek kis kezéből kijöttek, „Strenka Marietta, a művésznő” nevet minden akkori salonhölgy ismert. Amellett mint legzsebb és érényesebb halászlányának, Chigia ifjai a „rózsaakirályné” választásánál legközelebből neki nyujták a rózsafüzért.

Gyönyörrel nyugtatom az éji álom után szememem e tündöklő városon, e tündérpalotákon, s bár oly gyakran láttam már, valahányszor sajkánk itt kiköt, mindig új és meglepő ez nekem. Nemde Giacomo, te is úgy vagy vele? De miért szüntél meg dalolni? Legújabb dalod még nem eléggé ismeretes; hangoztasd kérlek újra!

— Hagyd el Marietta. Mit ér a költő álma?